

Museoystävien yhdistysten valtakunnallinen tapaaminen Seurasaassa lauantaina 21.5.2011

Muistio (Anna Talasniemi, Seurasaaren ystävät, 19.9.2011)

Päivän ohjelmassa oli museokierros, lounas ja kahvit Ravintola Seurasaassa ja sen jälkeen paneelikeskustelu otsikolla "Museotalkoot – mitä vapaaehtoiset voivat museoissa tehdä?" Osallistujia oli yhteensä noin 70.

Paneelikeskustelu: "Museotalkoot – mitä vapaaehtoiset voivat museoissa tehdä?"

Vuosi 2011 on Euroopan vapaaehtoistoiminnan teemavuosi. Paneelikeskustelussa perehdyttiin vapaaehtoistyöhön museoiden ystävähdistysten ja henkilökunnan näkökulmasta ja kysyttiin, kuinka vapaaehtoistoiminnan moninaisuus ja sen mahdollisuudet, esteet ja haasteet tulisi kohdata ja järjestää kaikkia tyydyttävällä tavalla. Yleisö osallistui keskusteluun aktiivisesti.

Panelistit:

- FT, dosentti, yliopistonlehtori Marja-Liisa Rönkkö, museologia, Helsingin yliopisto
- Maakuntamuseotutkija Ulla Teräs, Helsingin kaupunginmuseo
- Vastaava opas Hannele Kuismanen, Seurasaaren ulkomuseo, Museovirasto
- Janne Salonen, Ilmailumuseoyhdistyksen puheenjohtaja

Paneelikeskustelun puheenjohtajana toimi Seurasaaren ystävät ry:n jäsen Elina Huhta.

Keskustelijoita pyydettiin ensin esittelemään lyhyesti itsensä ja kertomaan omasta suhteestaan museoihin liittyvään vapaaehtoistoimintaan.

Rönkkö:

Rönkkö kertoi olleensa 45 vuotta museosalalla, josta 40 vuotta erilaisissa viroissa. Kertoi, että vapaaehtoistoimintaan liittyen hän aikoo esittää ajatuksia ja esimerkkejä amerikkalaisesta tavasta.

Teräs:

Edustaa käytännöllisempää näkökulmaa. Maakuntamuseotutkijana toimii alueellisena museoneuvojana ja antaa asiantuntija-apua kunnille. Teräs kertoi olevansa paljon tekemisissä vapaaehtoisten kanssa ja esimerkiksi neuvovansa vapaaehtoisemuseoita. Lähestyy vapaaehtoistoimintaa alueellisen kehittämisen näkökulmasta.

Kuismanen:

Kuismanen toimii Seurasaaren vastaavana oppaana, mutta titteli ei juuri kerro toimenkuvasta, johon kuuluu muun muassa henkilöstöhallintoa, tiedotusta, ohjelmatoiminnan organisoimista. Kuismanen kertoi tulleensa Seurasaaren oppaaksi ensimmäisen kerran vuonna 1988. 90-luvun alkupuolella ei ulkomuseossa ollut minkäänlaista ohjelmatoimintaa lukuun ottamatta kirkon konsertteja ja jumalanpalveluksia. Silloiset oppaat visioivat, että museoon tarvitaan ohjelmaa museota elävöittämään. Taisteluiden kautta he saivat ajettua läpi lasten tonttukierrokset ("eihän tällaisessa akateemisessa ympäristössä voi olla elävää tonttua"). Näytelmätoiminta alkoi henkilökunnan omista iltaohjelmasketseistä. Kuismanen on myös ystävähdistyksen jäsen ja kommentoi ystävähdistyksen syntymistä: toiminta alkoi vanhojen työntekijöiden ajatuksesta, että Seurasaassa on ollut niin mukavaa, että voitaisiin yhä jatkaa elävöittämissä toimintaa museossa.

Salonen:

Ilmailumuseo on historialtaan sataprosenttisesti vapaaehtoistoimintaan perustuva.

Ilmailumuseoyhdistys, jonka puheenjohtaja Janne on, on perustanut museon aikanaan, ja museo

luovutettiin 30 vuotta toimittuaan säätiölle. Yhdistyksellä on yhäkin vahva edustus museon hallinnossa.

Museot kamppailevat vähenevien resurssien kanssa. Mikä on vapaaehtoisten rooli tässä tilanteessa?

Rönkkö:

Rönkkö toi terveisiä museopäiviltä Turusta, jossa kävi ilmi, että museon resurssien paras lisäys tulisi vapaaehtoistyön muodossa, etenkin vapaaehtoisten antaman työpanoksen ja tekemän varainhankinnan kautta. Amerikan malli tulee esiin. Suomessa ollaan enemmän siinä tilanteessa, että kun perustetaan museonystävien yhdistyksiä, vaaditaan kyseisiä museoita järjestämään ohjelmaa ystäville. Amerikassa taas museoiden ystävien vapaaehtoistoiminta on työtä. Rönkkö viittaa amerikkalaiseen Tyttökullat-sarjaan, jossa sisarukset tekivät joka päivä jotain vapaaehtoistyötä, olivat esimerkiksi museossa lippukassana. Sivistyneen amerikkalaisen kuuluu tehdä jotain yleishyödyllistä. Museoiden päätulonlähde on vapaaehtoisten tekemä varainkeruu. Vapaaehtoiset voivat tehdä kaikkea mitä osaavat. Museopäivillä tällainen amerikkalainen näkemys vapaaehtoisten tekemästä työstä ja varainkeruusta oli vakavasti esillä. Rönkkö viittasi lisäksi 800 pitäjänmuseoon, jotka ovat tällä hetkellä ja tulevaisuudessa erityisyydessä kuntien yhdistämisen vuoksi.

Teräs:

Teräs piti Rönkön esittämää amerikkalaista mallia mielenkiintoisena. Teräksen mukaan Suomessa vapaaehtoisten rooli museotyössä on hyvin suuri. Iso osa museoista toimii nytkin pelkästään vapaaehtoisten voimin. Ehkä jossain vaiheessa käy niin, että halutaan tehdä pesäeroa vapaaehtoisten/harrastajien ja ammattilaisten välille. Teräs kertoi paikallismuseoiden Pamuhankkeesta. Vapaaehtoistyö on itsessään arvokasta, yhteisöllisyyttä lisäävää. Vapaaehtoiset ovat myös tärkeitä museoiden ymmärtäjiä ja puolestapuhujia. Vapaaehtoisten rooli varmasti tulee yhä tärkeämmäksi, kun julkisen sektorin tuki tuskin kasvaa. Tämän päivän ja tulevaisuuden tapa on etsiä yhteistä keskustelevaa toimintaa.

Kuismanen:

Seurasaaressa vapaaehtoisten toiminta on suuressa roolissa. Aiemmin näytelmäseurue Palkolliset koostui museon työntekijöistä, mutta kun työntekijöiden määrä väheni, tulivat Seurasaaressa ystävät ry:n jäsenet suureksi avuksi mukaan näytelmien tekoon. Viime aikojen esimerkki on kasvimaatoiminta, joka on myös vapaaehtoisvoimin toteutettu ja pois työntekijöiden harteilta. Vapaaehtoisten toiminnalla on käytännön näkökulmasta suuri merkitys.

Salonen:

Jos resurssit pienenevät, tarvitaan avointa keskustelua siitä, voitaisiinko vapaaehtoisorganisaation avulla tuottaa jotain. Toiminta ei saa olla yksipuolista eli että museo käskisi vapaaehtoisia ”tehkää tämä”, vaan työpanoksen olisi oltava mielekäs. Ostopalvelut ja vapaaehtoisten tekemä työ täytyy pitää erillään.

Mitä sitten vapaaehtoiset voivat tehdä ja mitä eivät?

Kuismanen:

Seurasaaressa ystävät ry:n jäsenet ovat olleet sellaisia, että ei ole tarvinnut olla huolissaan heidän tekemisistään. Ovat taidoillaan antaneet oman panoksensa. Jos miettii asioita, joita vapaaehtoiset eivät voi tehdä, esimerkkinä voisivat olla sellaiset tehtävät, joiden opettamiseen menisi paljon aikaa.

Teräs:

Museot eivät voi odottaa, että vapaaehtoiset tekisivät jotain tylsiä hommia. Vapaaehtoisten hoitamien tehtävien on oltava mukavia ja hauskoja. Vaikka yhdessä tehdään töitä yhteisen

kulttuuriperinnön eteen, joissakin asioissa kuitenkin tarvitaan ammattilaisuutta ja ammattilaisen vastuuta.

Rönkkö:

Rönkkö viittaa amerikkalaiseen tapaan, jossa vapaaehtoistoiminta on hyvin organisoitua ja sitä tehdään paljon. Rönkkö oli 90-luvulla mukana vierailulla tutustumassa vapaaehtoisten toimintaan Kaliforniassa. Tärkeimpänä siellä oli museokauppabisneksen pyörittäminen. Museo myös koulutti vapaaehtoisia, ja isoimmista museoissa työntekijöistä yksi oli olemassa vapaaehtoistoimintaa varten. Rönkkö myös mainitsi, että museoväeltä on poistunut tässä asiassa huolestuneisuus ja rohkeampaa väkeä on tulossa.

Salonen:

Museoiden olisi hyvä osata rohkeasti hyödyntää vapaaehtoisten osaamista, mutta vapaaehtoiset eivät voi tehdä luvanvaraisia töitä.

Kenen tai keiden pitäisi organisoida vapaaehtoistoimintaa?

Salonen:

Toiminnan pitäisi lähteä tarpeesta. Museo ei voi suoraan sanella tehtäviä. Usein vapaaehtoisjoukolla on omat puuhamiehensä, jotka keskustelevat museon kanssa mahdollisista töistä. Tehokas vuoropuhelu eri osapuolten kanssa on lähtökohtana.

Yleisökommentti Kari Rahiala:

Joskus museoystävyys tarkoittaa vain kutsuja avajaisiin ja ilmaista sisäänpääsyä. Joskus taas esimerkiksi lehdistöarkisto on kokonaan vapaaehtoisten hoitama tai vaikkapa Partiomuseossa ystävät hoitavat tietotekniikkapuolen. Joskus taas ei ole olemassa edes keskusteluyhteyttä.

Teräs:

Hyvä tapa on sellainen, että yhdistys on jossain määrin oma-aloitteinen, mutta keskusteluyhteys on hyvin tärkeä. Suomessa museot eivät voi päämääröidä vapaaehtoisten toimintaa, mutta molempinpuolista kiinteää yhteistyötä tarvitaan. Jos museo järjestää vain ilmaisen sisäänpääsyn ystäville, on keskusteluyhteys katkennut.

Rönkkö:

Kun vapaaehtoiset tulevat tekemään museaalaisia töitä, kaikenlainen ammattitaito tulee kyseeseen. Akateemiset eri tahot voisivat tulla luetteloimaan esineitä, jotka ovat heidän alaltaan, joita museon työntekijät eivät tunne, esim. insinöörit, lääkärit. Amerikassa käytetään titteliä "dosentti" sellaisista, jotka eivät kuulu henkilökuntaan. Suomessakin voisi olla olemassa joku nimike, jolloin tulisi tosissaan olemisen maku. Amerikassa yhdistyksillä on yleensä omat tilat museoissa. Rönkkö itse suunnittelee menevänsä eläkkeellä tarkistamaan joitakin luetteloimiaan esineitä, että ovatko menneet oikein.

Yleisökommentti Heinolan Taidemuseon Ystävät:

Heinolassa museon ammattilaisilta tulee toiveita vapaaehtoisille, mutta vapaaehtoiset tekevät itsekin ehdotuksia. Jos museo järjestää seminaarin, vapaaehtoiset kysyvät, tulemmeko auttamaan. Joskus jos joku on sairaana, vapaaehtoiset auttavat. Yhdistyksessä on lähes 500 jäsentä ja se on toiminut 20 vuotta. Asioita hoidetaan keskustelun kautta ja tekemällä ehdotuksia.

Yleisökommentti Kari Rahiala:

Ystävähdistyksen jäsenillä usein vähintään yhtä voimakas suhde museoon kuin sen työntekijöillä. Esimerkiksi Ilmailu- ja Postimuseon vapaaehtoiset osaavat joissain asioissa hommat vielä paremmin kuin henkilökunta.

Kun vapaaehtoisissa on näin paljon potentiaalia, mistä johtuu se, että sitä ei saada hyödynnettyä. Mitkä ovat keskeisiä ongelmia tässä suhteessa?

Kuismanen:

Haluttaisiin, että olisi olemassa nostoväkeä, jota voitaisiin hyödyntää kun eri syystä ei ole riittävästi henkilökuntaa paikalla. Usein kuitenkin tarvetta olisi työaikaan, kun vapaaehtoiset ovat omissa töissään ja olisivat käytettävissä ilta-aikaan. Kun olen eläkkeellä, tulen hoitamaan kukkia!

Teräs:

Jos museo ei saa vapaaehtoisista irti, museot eivät ole ehkä osanneet viestittää, mitkä tavoitteet museolla ovat. Vapaaehtoisten on vaikea tulla mukaan, jos museo ei itsekään tiedä, mitä haluaa. Museot voisivat tuoda enemmän tavoitteitaan esiin.

Yleisökommentti Leena Silfverhuth, Tampereen taidemuseon ystävät:

Kysymys liittyen Kuismasen ja Rönkön mainintoihin palata eläkkeellä hoitamaan asioita vapaaehtoisena: onko luontevaa tulla samaan museoon vapaaehtoistoihin, jossa on tehnyt työuransa?

Rönkkö:

Haluaisin mennä paikkaamaan kyllä omat mokani – perusammattitaito on kasvanut vuosien varrella. Kumuloituvaa viisautta.

Salonen:

Henkilökunta on vaihtunut paljon. Aiemmin henkilökunta oli usein myös yhdistyksen jäsenenä. Nyt kun henkilökunta on ammattimaistunut, eivät ole yleensä jäseninä; tekevät muuta vapaa-ajallaan.

Yleisökysymys Kuralanmäen kylämuseo (Turku):

Kuralanmäen kylämuseon ystävät on uusi yhdistys ja täällä on mukava kuulla kokeneempia ystävyhdistyksiä. Museoita on niin monenlaisia ja erilaisia. Luottamuksen syntyminen vaatii aina aikansa. On selvästi epäilyksiä siitä, mikä yhdistyksen rooli on. Ovat aloittaneet rahankeruusta ja muusta toiminnasta. Nyt uudenlainen ongelma: kaavoitus. Voi olla ratkaisevaa, miten kaupunki päättää muuttaa ympäristöä ja sen käyttöä. Paljon mennyt energiaa tähän asiaan. Tuntuu tärkeältä tehdä tätä, kansalaisvaikuttaa. Ei niin helppoa museon henkilökunnalle. Tämä on yhdistykselle uutta ja ei olla siinä kovin kehittyneitä.

Huhta:

Eli yhdistys voi olla myös toimintaedellytysten säilyttäjänä ja lobbaavaa tahona, joka nostaa esiin ongelmakohtia ja voi vaikuttaa asioihin, joihin museon henkilökunta ei oikein itse voi vaikuttaa.

Teräs:

Tämä oli hyvä esimerkki. Hyvä, että yhdistykset voivat toimia itsenäisesti ja kuitenkin tuntevat museon asioita ja voivat vaikuttaa.

Yleisökommentti Kari Rahiala:

Yhdistykset ovat hyvin erilaisia. Ateneumin ystävillä on 2500 jäsentä tai jossain yhdistyksessä on 20–30 jäsentä. Ei voida laittaa samaan purkkiin!

Yleisökommentti Postimuseon ystävät:

Jäsenillä on verkostoja, joista voi olla hyötyä museolle. Kun määrärahat vähissä, astuu vapaaehtoisten työ esiin. Vapaaehtoiset katsovat asioita yleisön, katsojan kannalta, ”miltä tuntuu, kun astuu sisään”. Erilainen näkökulma kuin työntekijän. ”

Salonen:

Vapaaehtoiset voivat nähdä pitkäaikaisen kehityksen. Työntekijät usein voivat vaihtua aika tiheässäkin syklissä. Keskustelu henkilökunnan ja vapaaehtoisten välillä on tärkeää. Vapaaehtoiset ovat omalla ammattialallaan verkostoituneita ja voivat kohdistaa omaa osaamistaan ja apuaan museoon.

Yleisökommentti Heinolan Taidemuseon Ystävät:

Ystävähdistysten itsenäisyys on tärkeää varainhankinnassa. Esim. kun kustannetaan kirja tai esite, voidaan saada rahat käyttöön museon hyväksi. Jos olisi museon tekemä, tuotto menisi kaupungin pohjattomaan kaivoon eikä välttämättä hyödyttäisi juuri museoita.

Rönkkö:

Nykyaikainen uusi museologinen ajattelu painottaa asioita eri tavoin kuin ennen. Museot ovat maksajien omistamia, painopistettä tähän suuntaan. Ei niin, että henkilökunta ja organisaatio, valtio, omistaa ja päättää. Muutosta alkaa jo olla. Museoiden on palveltava yhteiskuntaa ja omistajia ovat käyttäjät – ykkösluokan omistajia ovat ystävät. Tämäkin tilaisuus hyvin osoittaa sen, että muutosta on tapahtunut. Museoalan ammattilaistuminen on arkipäiväistänyt museon.

Teräs:

Museoammattilaisten asenne on muuttunut. Vapaaehtoisia ei ehkä osata vielä hyödyntää avainjoukkona.

Yleisökommentti Tuomo Nisula, Tampereen taidemuseon ystävät:

Yhteisöllisyydestä muutama sana. Tärkeimpiä tehtäviä on yhteisöllisyys. Vapaaehtoisten verkostoja voidaan hyödyntää, esimerkiksi kaavoitus esimerkki. Vapaaehtoisilla on katsojan, veronmaksajan näkökulma, kuten Postimuseon ystävien edustaja kommentoi. Olemme kuitenkin museon palvelijoita, ja siinä keskustelu ja yhteistyö ovat tärkeitä asioita. Mitä olisivat ne sektorit, joilla voisimme auttaa? Oltava pitkäjänteinen ja hedelmällinen keskustelu koko ajan ja herkätkorvat. Oltava myös loiva, ei liian jyrkkä. Niin voidaan saada ajatuksia läpi. Näiden sanomien vieminen eteenpäin, miten voitaisiin asiat tehdä paremmin. Luottamusta, pitkäjänteisyyttä.

Tässä välissä käytiin läpi hyviä käytäntöjä. Osallistujat saivat kirjoittaa paperille esimerkkejä omasta toiminnastaan. Vastaukset olivat seuraavanlaisia:

Designmuseon ja Suomen rakennustaiteen museon ystävät DAMY ry

- Merkittävin: Museoiden kokoelmiin lahjoitukset vuorovuosin
- Jäsenistölle: Private view -esitykset ja selostukset näyttelyistä
- Välipala-rakennuksesta puhuminen (lisärakennuksen suunnitelmat)

Kuralan kylämäen ystävät

- Yhteinen rintanimilappu
- Myyjäistalkoot kerran viikossa ennen joulua

Ateneumin ystävät

- Yhdistyksen vapaaehtoiset myyvät museon tuotteita isojen näyttelyiden yhteydessä. Näin museo saa myyntituoton lyhentämättömänä itselleen ja samalla vapaaehtoiset mainostavat yhdistystä museovieraille.

Suomen maatalousmuseo Saran ystävät

- Perinnetapahtumiin osallistuminen
- Retket
- Joulukuusen toimittaminen museoon

Joensuun taidemuseon ystävät

- Paikkakuntalaiset julkaisuuden henkilöt (kaksi kerrallaan, mies ja nainen) käyvät kertomassa taidemuseon lempiteoksistaan tai suhteestaan taidemuseoon. Nämä tilaisuudet ovat olleet erittäin suosittuja. Tarkoituksena on ollut mm. se, että madalletaan kynnyksiä niin kutsutulle tavalliselle kansalle saapua taidemuseoon.

Postimuseon ystävät:

- Vuosittainen tabellarius-julkaisu jäsenille; sisältää yhdistyksen toimintaan läheisesti liittyviä artikkeleita

Vanhalinnan museon ystävät (Lieto)

- Ilmaiskonsertit, luennot (näiden kautta saadaan ihmisiä liikkeelle ja markkinoidaan omaa yhdistystä)
- Talkoot (maa ja pihatöitä yms.)

Nautelankosken museo

- Edustajisto koostuu kunnan alueelle toimivista yhdistyksistä. Kun tarvitaan väkeä tapahtumiin, kaikille yhdistyksille ilmoitetaan tapahtumasta ja talkoista. Esim. heinäntekotalkoot 4H-yhdistys, luonnonsuojeluyhdistys.

Heinolan Taidemuseon Ystävät

- Heinolan historiaan liittyvät eriaiheiset soiréet (iltamat)

Hannulan konsertti- ja taideyhdistys Hantla

- Konserttien ja kuvataidenäyttelyjen järjestäminen 1700-luvun talonpoikaismiljöössä

Vakka-Suomen taideyhdistys

- Näyttelyiden järjestäminen joka vuosi Crusellissa yhdessä Uudenkaupungin museon kanssa
- Taidehistoriaa käsittelevien luentojen järjestäminen

Rauman taideyhdistys:

- Yhdistyksen ARS RAUMA -näyttelyiden järjestäminen joka toinen vuosi Rauman taidemuseoon, nyt menossa 33:s
- Taidematkat

Salon taidemuseo Veturitallin ystäväyhdistys

- Parasta: varainhankinta taidehankintoihin (toistaiseksi kaksi teosta)

Rautalammin museon ystävät

- Talkootyö, mm. aidan maalaus, näyttelyn pystytys
- Myyntiin hommattu torpparin päivätyöpoletin mallin mukaan suklaarasia

Tampereen taidemuseon ystävät

- Museon tapahtumissa auttaminen
- Opastukset
- Yhteisöllisyyden lisääminen (taidemuseo, kaupungin hallinto)

Millaisia toimintamuotoja tulisi lisätä? Missä määrin ystävähdistysten pitäisi olla museoiden varainhankkijana?

Rönkkö:

Museopäivillä oli sellainen ajatus esillä, että kun varat eivät ainakaan kasva, on varojen hankkiminen tärkeää ja monipuolistamisessa on varaa. Esim. museokaupoissa voisi olla potentiaalia enemmänkin, tätä pitäisi miettiä. Taidemuseoissa tämä toimii, suurin bisnes on postikorttien myynti. Korkeatasoisia tuotteita pitäisi olla. Muisteli, että on olemassa ehkä joku tuotteistamiskilpailu tähän liittyen. On olemassa loputtomat lähteet. Esim. suklaarasia kuulosti kivalta.

Ongelmana yhteishankinnoissa on, että käsityöläiset nihkeästi myy museoihin. Haluavat pitää uniikkeina kalliina - omina. Uudenlaisia tuotteita tulisi keksiä. Tuotteistaminen on se, mikä tuo rahaa.

Pitäisikö ystävähdistysten toimintaa kehittää ja ideoida yhteisöllisemmin ja systemaattisemmin?

Yleisökommentti Aira Heinänen, Postimuseon ystävät:

Opas ystävähdistysten toiminnasta on tehty. (Keväällä 2003 ystävähdistyksistä ja niiden toiminnasta ilmestyi Aira Heinänen kirjoittama ja Suomen museoliiton julkiasema Museonystävän opas :Suomen museoliiton julkaisuja 52. Suomen museoliitto 2003, Helsinki. ISBN 951-9426-29-9. 56 sivua.)

Tämä asia (systematisoiminen) on ollut esillä aina. Kun ensimmäistä kertaa kokoonnuttiin vuonna 1999 Linnanmäelle, mukana oli paljon väkeä, myös kokeneita ystävähdistysten jäseniä. Silloin esitettiin kysymys, pitäisikö perustaa ystävähdistysten yhdistys. Silloin ajatusta vastustettiin. On olemassa maailmanlaajuinen ja pohjoismainen ystävähdistysten yhdistys.

Silloin uskottiin, että Museoliitto ottaisi huostaansa ystävähdistykset. Museoliitto onkin suhtautunut ihan ystävällisesti ja siellä säilytetään esim. ystävähdistysten osoitteistoja. Joka vuosi Juliuksessa on ollut lyhyt juttu tästä tapaamisesta. Mutta Museoliitossa ei kuitenkaan henkilöä, joka ottaisi asian omakseen. Näissä vuosittaisissa tilaisuuksissa syntynyt hyviä ideoita ja luotu kontakteja. Nykyajan loistavilla systeemeillä onnistuisi varmasti joku toimiva yhteydenpito, jonka avulla ideoista voitaisiin vaihtaa ja kehittää vuoden mittaankin. Oppaassa on 40 ystävähdistystä, mutta yhdistyksiä on kyllä paljon enemmän.

Tänään on ollut mukavia puheenvuoroja ja ituja ja ehdotuksia uuteen.

Yhteistä keskustelua

Yhteisesti oli puhetta, että perustetaan sähköpostilista. Nykyinen ei ilmeisesti ole kunnan lista, vaan pikemminkin osoitteisto, vaikka kulkee nimellä Museon ystävät -postituslista.

Museoliitossakin uusi pääsihteeri Kimmo Levä astuu palvelukseen. Ollaan aktiivisesti yhteydessä sinne.

Yleisökommentti Tampereen taidemuseon ystävät:

Tilaisuus on ollut erittäin hyvin järjestetty. Kun tällainen on palaveri kerran vuodessa ja voi palata muistion kanssa omaan yhdistykseensä, on paljon apua. Olisiko tarpeen perustaa 3-4 hengen idearyhmä, joka voisi kokoontua ja pohtia ideoita vuoden mittaankin?

Kuulin täällä hyvän idean, joka koskee meidän taidemuseotamme: jokaiseen näyttelyyn joku pieni myyntivaltti-idea, esim. taidemaalauksessa on joku koru ja voitaisiin teettää samanlaisia, tai pieni kirves, jakoavain jne.

Yleisökommentti Kuralan kylämuseon ystävät (Turku):

Turku ja Tampere puhuvat aivan samaa. Päivä oli meillä tärkeä. Liedon Vanhalinna on ihan naapurissa, ja voimme toimia yhdessä. Jos ryhdytään toiminaan ulospäin, tarvitaan yhteistyötä.

Kiitos, että olemme saaneet osallistua.

Varojen keruu on hieman 2-piippuinen juttu: "Jaaha, nuo keräävät varat, eli ei sinne tarvitse enempää rahoitusta".

Pohdintaa yhdistys-/säätömuodosta liittyen erityisesti EU-rahoitukseen.

Yleisökommentti Vanhalinnan museon ystävät:

Vanhalinna on säätö. Ystävähdistys on ollut mukana omavastuuosuudessa, joka on tehty talkootyönä.

Yleisökommentti:

Säätöasia on niin iso kokonaisuus, että sen voisi ottaa ihan tällaisen kokoontumisen teemaksi.

Teräs:

Esillä on ollut kysymys, pitäisikö ystävähdistysten keskittyä enemmän varainhankintaan. Itse näkee muun toiminnan ja yhteisöllisyyden tärkeämpänä. Esim. hankintojen tekeminen on mielekästä, mutta se, että ystävähdistykset toimisivat vain rahoittajana, eksyttää alkuperästä.

Yleisökommentti Vanhalinnan museon ystävät:

Ei syytä suurempaan byrokraatiaan. Museoliiton sivuilla oma paikka ja joskus postilistan hyödyntämistä. Paneeli on osoittautunut erittäin hyväksi. Keskustelusta syntyy uutta. Samaa mieltä raumalaisten kanssa siitä, että Joensuu on kyllä kaukana ensi vuoden tapaamisen paikaksi, mutta toisaalta nyt mentäisiin ensimmäistä kertaa Itä-Suomeen – on hyvä että laajennetaan.

Huhta:

Keskustelussa on tullut esiin paljon tärkeitä asioita. Oman sähköpostilistan perustaminen on hyvä idea. Esillä ovat olleet myös

- käytäntöjen vaihtaminen
- yhteiset hankinnat
- verkottuminen
- ensi vuoden valmistelu.

Seurasaaressa ystävät tekee muistion keskustelusta, joka lähetetään ystävähdistyksille.

Yleisökommentti Postimuseon ystävät:

Museoliitosta voisi kysyä, jos he voisivat antaa jonkun lehdistöpalstan yhdistysten käyttöön. Pitkin vuotta saisi tietoa ideoista. Olisiko esim. oma palsta Juliuksessa?

Rönkkö:

On ollut kiinnostavaa olla mukana ja kuulla kentän kuulumisia siitä, mihin vapaaehtoistyö menossa. Ylimpänä opetushenkilönä tämä on ollut oikein hyödyllistä. Kiitos kutsusta, olen saanut tästä paljon ja esiin on tullut paljon käytännön juttuja.

Teräs:

Kiitos että sain tulla. Vaikuttanut aktiivisesta keskustelusta.

Kuismanen:

Kiva nähdä näin iso joukko. Hyvänä sanomana mieleen jää luottamus: ajatus, että sekä museot että ystävähdistykset olemme toinen toistemme puolella.

Salonen:

Meiltä tulee varmasti edustaja Joensuuhun. Kyllä mielellään ollaan mukana. Uusi tilanne meillekin, joukossa on voimaa.

Yleisökommentti Saran ystävät:

Mieluusti sitten joskus myöhemmin kutsumme tapaamisen myös Loimaalle Sarkaan.

Suunnitelmat ensi vuoden tapaamisesta Joensuussa:

Museopäivät järjestetään Joensuussa 9. – 11.5. Ystäväpäivä voisi olla la 12.5. ja halutessaan voi tulla jo perjantaina 11.5., joka on museopäivien retkipäivä .

Lauantaina olisi Joensuun museon esittelyt 10, 12 (ja 16) ja tapaaminen voisi olla klo 13-15 Carelicumin auditoriossa torin laidalla. Pohjois-Karjalan museo on samassa talossa.

Joensuun taidemuseon ystävät:

<http://www.jns.fi/Resource.phx/sivut/sivut-museot/taidemuseo/taidemuseonystavat.htx>